

MΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία Δρ. 20 Ἐξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

"Eos 207

Επί τη θέματος Ημερησίου Τεύχους 23 Αύγουστου 1920

'App. 132

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΤΡΓΟΥ

Νικήτης και Μέγας; ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μεγάλης: Ἐλλάδος δ ὥρμυσιν γόρες κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος, δὲ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν δυτίς ποδὸς δέκα ἀριθμός ἔτεν· παιψηφει σχεδὸν ἀνεκρήστετεν αὐτὸν βουλευτὴν καὶ Ἀρχηγόν, ἐστησεν αὐτῷ θριαμβὸν, καὶ οἴονε, βραβεύειν καὶ ἐπευημάρτυραν τὸν ἔδιον, δὲ εὐγενῆς οὐτος λαὸς τῇ: Ἀττικῆς, διστει πρὸς εἰνοστημένους ἐκμενεῖς διὰ τὴν γεννομένην ἀπλευτραν δεσφονίας, διλγούν δεῖν νά ἀφραμώση τὸν Λύντοισον νόμον κατὰ τὸν ἡδικῶν ἀνύσχωγν, οὐδεέχθη τὸν Μέγαν καὶ σιδηροῦν ποιθωτοῦ γὸν ἐπι λαχεῖς θριαμβούς καὶ πανηγύρων, δι; ποτὲ δὲ λαὸς τῆς Ρώμης: οὐτεδέχετο τοὺς ἐπιστρέφοντας θριαμβευτὰς σφαγὴν/ούς, καὶ δὲ τοῦ Βεζυντίου τὸν; νικητάς αὐτούρσποτας.

Εἶναι τόσορ μέγα καὶ μακριστὸν τὸ συντελεσθὲν ἔργον ἐντὸς; οὐκαντις; ωστε πᾶς· ἀλλικαὶ διὸ τῶν σημειών
πρωτεύειν νὰ ἔχεισθι αὐτὸν τὴν εἰδέναι ἐξ τῶν ποιείσων καταδικασθέντας εἰς ἀπο-
τυχίαν. Τὸ δέργον τοῦ Μεγάλου Τέλεου-
τῆς φύλαξ μας θὰ κορήνῃ ἡ Ιεραρχία, εἰς
τὰ· Διάτονος· τῆς δούλως τὸ δόγμα τοῦ
κα. Ἐλευθερίου Βενιζέλου θέλει ἀνα-
γοραφή μὲν χρυσοῦ γράμματα καὶ θὰ ἀ-
νεμβεσσειν παρὰ τὰ δύοντα· ἔρεψαν
Μεγάλουν· Αὐδώνων τῆς δδομάστουν καὶ
ἀστηρέουτον· Ἐλληνικῆς φυλῆς.

Τό έργον τού κ. Βενιζέλου δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ζῶσαν γενεάν νὰ κρίνῃ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰς μελλόντας γενεάς αὐτεῖ πάλι καθίσσουν, αὐταὶ θὰ δέξονται, εὐταὶ θὰ ὑμνήσουν τὸ ἐπιτελείσθων τοὺς Εοργάτην αὐτοῦ, αὐταὶ θὰ κατιδῶσιν καὶ θὰ ἁντιματίσσουν πάντα προδοτικῶς καὶ επιβεβύνως παρεμβαλόντα τὸ νάνον ἀνάστημα του ποὺς παρασιώλισν τῆς Εθνικῆς ἀποκατάστασεως φυλής: δει-
λούσσαν τούτην τὴν ιδέαν στένων

ἀηδίαν θὰ αἰσθανθῇ διαν ἐντὸς τῶν
ἴδιων σεκλίδων εἴην καὶ ὀνόματα Ελ-
λήνων πολιτικῶν, καὶ στρατηγῶν, καὶ
βασιλέων, ἀντενοργούντων κατέρ-
ροστοις εἰς τὰ ἀντερέων, ἀπλῶς καὶ μό-
νον ἐξ τείσασθαις καὶ προσωπικοῦ
χους καὶ μάστιγος ποδὸς τὸν ὑπέροχον

Δημιουργὸν τῆς Μεγάλης Ἐλλάδος; δόπιαν ἀγανάκτησιν καὶ βδέλυμαίνων πάσον αἵρον ψυχῆς διὰ αἰσθανθῆσθαν ἀναγνώσκω ὅτι τὴν ἐποκήν
τῆς δημιουργίας τῆς Μεγάλης Ἐλλάδος ἀπετοκήθη παρ' Ἐλλήνων δελεφ-
ρούνια κατὰ τοῦ πρωτεργάτου αἴτης;
Ἡμεῖς ἀπέισον ψυχαστοί καὶ μέ-
χει λατρεύεις θυσιάσθαι τοῦ Μεγάλου
Πρωθυπουργοῦ γειτεῖσιν οὐδὲ θεο-
πειρηφανεῖα; καὶ ταῦτα; τὴν αἰσθάν-
τανόδον τούτον, καὶ εὐρύμετρα διπιος τά-
χιστα ἀμαραντῷ Μέγᾳ: καὶ θριμβαυτῆς
κατὰ εἰς τὸ ἔσθισσον γένεται.

γυναικῶν τῆς Μηδόμηνος· "Αν θέλεις νὰ κα-
ορθάλλεις και αὐτέν τη μαλακή πρὸς τὰν
ἀνδρών, πρέπει νὰ νὰ λαβῆσαι τὸν ὄψιν, τοὺς
ἄνδρας οἱ δάκτυλοι ἔων βγῆσαν ἐξεπά-
πειρψευσαν τὸν χωριό μας, διὰ νὰ εὐθύ-
νοκτανοί εἰς τὸ αὐτὸν ἐπέκινδυνο μεταξὺ τῶν γυναι-
κῶν καὶ τοῦ πολίν θὰ θῆς τοι οἱ γυναῖκες τοῦ
χωριού μας δὲν εἶνε διάλογος ὑποδεστεραῖ τῶν
ἀνδρών.

Δέν σεθν κηρύγτε τὸν πόλεμον ὅτι διότι φοβεῖσθαι ως ἐνόμισες ἀλλὰ ἀπὸ οἰκου ἀφοῦ μείζια εἰς προηγουμένην μου συνέλεγο ὅτι δὲν θύε ἀνήγαν ταυμάτων καὶ ἔπει τελίσθη ως σύ ἀλλ᾽ ἀτίλας ὑπερασπεῖσμα τῷ φύλων μου.

Διά να συζητήσῃ κανεὶς ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ φιλοποίου μας διὰ ἡγεμονία περὶ τοῦ δικαιού τούτου οποιοι ἀνθρώποι τούτους ἔχουν δικαιόση, πρέπει νὰ ἔχῃ μάτιαν ἀνωτέρων ἐκταῖς· εἰνὶ οὐ νὰ ἐνδιλέπῃ ποιλίν νὰ ἔχῃ τετελεύτη καὶ περιγράψῃ ἀρετὴν μέσην τοῦ ἔντονοῦ σου για νόδον τὰς ἔνθρωπος εἰς δικαιόσην περὶ δισταῖς αἱ γνωσταῖς καὶ πάνων δικαιόσην περὶ τοῦ ἀμέσων τοῦ ἀμέσων εἰς διον τὸν Ἐθνοτοπικὸν ἦν νὰ είναι δικαῖος, ἀνδρὸς ποτὲ καιτιανὸν τὸν ἀγνοειδῆ· γάρ νὰ μετατίθῃ τὴν γνωστικὰ καὶ ἀποκτησῃ πειρα-

Σοῦ δ' αὐτῷ νὰ γίνησαις δὲι δεῖται ἔχω κατέρρυθρην τὴν συνέσειν δὲ: Ἐναὐτῇ πάντας ἡ πνευματικής δῆλη μία: Ἐλλὰ πεποντὸς διεῖσται δὲ: οὐδὲ τούτῳ μή τι πρὸς ἀναγνώσουμαν νὰ σιωπῇ ἐπηγόρως τὴν ἄλλη δέσμουν δὲ πάντα καρφώσεων διότι Βίσσον ὅτι εἰ τελεκτάσια μονὶ παγκομιδού χρονορροή μια τοῦ Δημοσίου ὡς λέγεται διερροπεῖ διούσιος θέσειν φάνεται νὰ ἔξειναι σα καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ διέλυτον νὰ διστρατεύσῃσθαι.

κανένα πατεριστή μου.
"Αλλος το μοι φίλωνται όπι έφερεται φρει-
σθησιν· ή καλλών άρδεισαν οι άναγκέστα
της Μήδωνας για δημητραίον τάσον και
τετραμένον και ίδια κάμην καὶ νίν ἀλέξης θέ-
μα θέντα μόδοκηγάθοι και ἄλλας ἐγκαλο-
παύσικας γνωστές.

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΓΙΛΗΝΗ

· ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ

Ολὴ τοῦ λαὶ τὸν δῆμόν είναι στὴ Σωκράτης σου καρδιά, καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορεῖς να γνωστές θυσία να φέρεις στὸν προσποθέτον, ωὐ προσποθέτον ἔχειν σον μῆλον; Πλέον νύ κατέληπτοι διατὰ ἀρδεσσούς κακοὺς νὰ διατέλησῃ καὶ πάλιν τὰ δέσια τοῦ αἰώνα ἀπενήνθησαν δεῦ τοῦ ὄψη σὲ οἶη; Ἐγένοντα καὶ οἱ ἑρακλεῖς δὲν μετεποιήσαντο τὸ δημόσιον τὸν ἄν δὲν τὰς πατεῖσθαι, οἱ μάλισταν ἀν διατέλεσθαι τὰς προσθήλες.

Δέν κατεύθαται; λοιπόν πάντα κατέληγον οι
πνηγικοί μου; (Κεφαλαία παραγόμενα και
ταχαίς και εργεῖ τανόπλευρά μεν έδροις
πιστούσαντα ἀπὸ θεοῦ Βλέπεις. Ανταπαντάνει
τούς πνηγικούς μεν κει καὶ εὐθὺς ἐπερ-
ρίδος λάγους ποιεῖσθαι δημόσια και δι-
εγνωμένις θέας ἔχουν σήμερα εἰ γυναι-
κῶν, τῶν δόποισθα δυστιχώς, οὐ τραντεύ-
σαι.

Αλλως τε δοιοι ἐναγνῶται έχουν τὴν δι-
μονῆν πάτεραικούσθησαν τὴν συζῆτην
νομίσμα ὅτι δέ τις εἰσεσθησάντως διώλοι ἀν-
τι δικαιωτινοὶ περὶ γυναικῶν ή δηλ., διότι δὲν
πρέπει διώλοι δ ἀ τὸ κύριον θέμα μετα-
φέρεις κανέναν παγκόμητα διὰ νό-
μοῦ πολεῖς την ιδέαν σου, ἀλλὰ πειτειδογενεῖς

πικνεῖ; ἀδικεῖ τὸν τέλον τῆς ἐφημερίδος μείον ἀδυνατίας Ἐξ' ἀλλού δὲ καὶ τὸ οὐδικεστέρον δὲν ἔννοεις ή̄ δὲν θέλεις νὰ σημειώσεις τὰ ψυχρόμενά μου πρᾶγμα τὸ δῶλον εἰδον καὶ ἀνέφερε καὶ προηγουμένως. Σου συνιστώ νὰ ἀλέξῃς τὸ ἐπιταλέστον σου,

ΣΙΩ ΠΑΝΤΑΣ
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οὓς πάγαμε, δὲν ἡ τάνε στὸ καρδι. Εἰλε
πάγη σ' μᾶν, ἥ σ' αὐτὶς περιβόλι, δὲν θυμά-
μαι κατέ. Μὲ θὲ μοῦ πῆται πα-
πάς τε, κ. τ. λ. Καὶ δόμσ σ' αὐτὸν τὸν ἀν-
θρώπον κ' οἱ παρεπέδεις ἀνόμια χάρων τὴν ἄ-
ταν τοῦ πατέρος. Σὲ τὰ βασιλεῖα μὲν τάνε πάντας

πάντα τούς πόλεις μεταβολήν. Ο θεός νύ σᾶς ψυλάγη να μὴ διέλθεις καμίαν φορά νὰ τὸν κάνεις τὸν ἔντυπον. Αὐτὸν τὸν βρήκε μᾶλιστα και λιγάνια στὸν κέφι, οὗτος ψύλλος απὸν κάρρῳ σας δὲν θέλειν να μάρα. Μονάχα ήταν ίππεις τοῦ ξέρι, που θέλει να γίνει βουλευτής. Διὸν φταίει διως αυτός. Τοῦτο επτάγειαν του φρεσού. Η πατρός βλέπεται νι' αύτος. Μέντον μοι λέγει τὸ δάσολο πτών αὐτοὶ διοι οι γυρτοὶ τοῦ γηραιοῦ πολιού. Αέρας ο καὶ μύριν. Βαθύτεροι. Ιλι-

